

Kopje onder op Cyprus!

INGE DE BRUIJN (44) en haar moeder **RIKA** (70) zijn echte zon- en wateraanbidders, dus tijdens het verblijf op het Kaya Artemis Resort op Cyprus zijn

beide dames geregeld aan de rand van het zwembad of erin te vinden. Beiden bezochten het eiland al eerder. 'Jaren geleden, maar dan het zuidelijke, Griekse gedeelte. Dit keer zitten we in het noordelijk gelegen Turkse deel en dus zou je kunnen zeggen dat de cirkel rond is. Bijzonder dat één eiland twee nationaliteiten kent.'

Gaan je moeder en jij vaker samen op reis?

'Het is een beetje een traditie geworden om dat eens per jaar te doen, naar lekker warme bestemmingen. Ik ben niet zo'n fan van wintersportvakanties en daarbij mocht ik dat van mijn coaches ook nooit doen uit angst voor blessures. Met een gebroken been kan zo-

maer ineens je carrière voorbij zijn. Het reizen zit echter in mijn bloed en dus vind ik het fantastisch dat Corendon ons heeft uitgenodigd om een vlucht met hen te maken en op dit bijbehorende resort te mogen verblijven. Een reusachtig terrein met heel veel mooie plekjes, die zich er allemaal voor leenden om prachtige foto's te maken. Als klein meisje was ik al benieuwd naar wat zich buiten Nederland allemaal afspeelde en wilde ik heel graag stewardess worden. Nog steeds loop ik met een grote glimlach Schiphol binnen wanneer ik weer mag, want veel mensen kunnen zich dit niet veroorloven. Ook mijn moeder had maar weinig geld om ons mee te nemen op vakantie, omdat we met een behoorlijk groot gezin waren. Dankzij het zwemmen heb ik uiteindelijk toch

joepie de poepie, ik mocht op reis.'

Is je moeder je beste vriendin?

'Absoluut, ik deel alles met haar. We wonen ook dicht bij elkaar en geregeld schuiven mijn broer, zussen en ik aan om witlof uit de oven of lasagne te eten. Zo'n zoete inval is voor ons normaal. Ma kan als de beste koken en als ze me vraagt om mee te eten, zeg ik eigenlijk nooit nee. Na afloop kijk ik haar programma's mee, meestal

veel van de wereld kunnen zien. De eerste keer was op mijn elfde toen de zwembond me uitnodigde om naar Londen te komen voor een wedstrijd. Nou, die koffer van mij was twee weken van tevoren al ingepakt, hoor. Slapeloze nachten,

'Het is nooit te laat voor de liefde'

quizen, zoals **Eén tegen 100** of **Met het mes op tafel**. Uiterlijk lijk ik veel op haar en ook qua stem zijn we identiek. Soms neemt zij de telefoon op en denken mensen dat ik het ben en lang geleden is ze eens in Australië herkend als mijn moeder. Dat is toch bizar? Voor ons als kinderen is

ze altijd de rots in de branding geweest in een tijd dat we de ouderlijke woning verlieten en in een Blijf-van-mijn-lijfhuis terechtkwamen. Ik was pas acht jaar, maar herinner me het me als de dag van gisteren. Het komt niet vaak voor dat een vrouw haar man verlaat. Meestal kiezen ze toch voor vastigheid en zingen ze

de jaren uit omwille van de kinderen. Zij niet. Ze koos voor zichzelf en voor ons en nam zowel de vader- als moederrol op zich. Ze cijferde zichzelf echt weg en offerde zich op om voor ons te kunnen zorgen. Ga daar maar aanstaan als bijstandsmoeder met vier kinderen. Ze mag nu dan wat fragiel ogen, maar van binnen is ze een echte powervrouw. Ze ha-

merde erop normen en waarden te hanteren en aan sport te doen en dat is gelukt. Ze is trots op ons alle vier, succesvol in de sport of niet, maar toch ben ik natuurlijk ontzettend blij dat ik uiteindelijk de Olympische Spelen heb bereikt als zwemster en mijn broer **MATTHIJS** als waterpoloër. Dat laatste is ook leuk omdat je daarin met een team werkt, maar ik had totaal geen balgevoel en was in die sport dus vrij kansloos.'

Is het uitgesloten dat je vader nog een rol in je leven krijgt?

'Ieder kind verdient een vader en een moeder en het is ook niet zo dat ik haatdragend naar hem of wie dan ook ben - ik gun hem het allerbeste in zijn leven - maar wij als kinderen hebben hem in totaliteit drie keer de kans gegeven om zich normaal te gedragen naar mijn moeder en dat heeft hij keer op keer nagelaten. En dat terwijl mams nooit en te nimmer slecht heeft gesproken over de dingen die hij heeft gedaan, daar zijn wij op latere leeftijd zelf achter gekomen. Laatst zag ik hem bij mijn oma die op sterven lag en schrok ik toch even. Na jaren zonder contact stond hij daar ineens weer, maar het vadergevoel kreeg ik daarbij niet. Zo zie ik hem inmiddels niet meer. De invloed die hij op mij had, is nog lange tijd merkbaar geweest, want met alleen hem als voorbeeld is het in de jaren daarna

Lees verder op de volgende pagina.

PRIVÉ
EXCLUSIEF

Wedstrijden zwemt ze niet meer,

maar zodra INGE DE BRUIJN tijdens het door PRIVÉ en Corendon aangeboden reisje naar Cyprus het zwembad in de gaten krijgt, trekt ze haar badpak aan. 'Ik was als kind al dol op water en kan niet begrijpen dat sommige mensen er zelfs bang voor zijn,' aldus de Barendrechtse tijdens een gesprek over haar leven na haar topsportcarrière, haar angsten, twijfels, de liefde en dat ene moeilijke moment waarop het hele gezin halsoverkop het huis uit moest.

Door FRANK WAALS
Foto's ALBERT DEN ISEGER

Inge met haar moeder Rika.

Inge de Bruijn:

'Mijn moeder offerde zich voor ons op'

Vervolg Inge de Bruijn

'Met zwemmen is valsspelen onmogelijk, dacht ik'

is echt een record voor mij. Veel vaker sta ik om half zeven al naast mijn bed. Ik merkte het vorig jaar ook op een andere manier toen mijn nichtje **ANNIKA** acht-tien werd. Een goede gelegenheid om tante Inky eens mee uit te nemen, maar dan wel totdat de allerlaatste kroeg sloot. Ik begon ergens om drie uur 's nachts al te gapen, maar we moesten door. Helemaal kapot kwam ik vervolgens thuis, om er daarna drie dagen van te moeten bijkomen, haha. Soms zou ik willen dat de tijd even stil bleef staan en ze allemaal nog zo jong waren dat ze gezellig bij me bleven logeren. Mijn oudste nichtje is nu echter negentien, gevolgd door haar zusje van zestien, maar er is al een nieuwe generatie oppasneefjes en -nichtjes die nog in de baby- en kleuterfase zitten. Ik had zelf heel graag moeder willen worden, maar zwanger worden was gedurende mijn zwemcarrière niet handig. Die wens heb ik overigens nu niet meer. Ik geniet met volle teugen van mijn rol als tante van

mijn zeven neefjes en nichtjes. Dat is ook heel mooi.'

Was het moeilijk om een nieuw, normaal leven te accepteren?

'Ik vond dat juist heerlijk, want de druk en het moeten is weg. Na mijn laatste gouden plak riep ik

keihard dat ik door zou gaan, maar in alle eerbijheid riep ik dat vooral in mijn euforie. Mijn medailles zijn een beetje mijn kinderen en grote wedstrijden meemaken, is spannend en uniek, dat kun je nergens mee vergelijken. Ik heb geleerd om alles te geven en me niet van de wijs te laten brengen door valse spelletjes en intimidaties.'

Zoals?

'Tijdens de Spelen in Sydney in 2000 wilde ik voor een gouden plak en een wereldrecord op de vijftig meter vrij gaan. Zoals altijd eerlijk en volgens de regels, want met elk een eigen zwembaan zijn valsspelen of intimidatie natuurlijk onmogelijk, dacht ik. Ik kreeg een plekje in baan 4, met naast mij **AMY VAN DYKEN**, de Amerikaanse olympisch kampioene van 1996, in baan 5. Vlak voor de start hoorde ik ineens gerochel, gevolgd door een flinke spit, die in mijn baan terecht kwam. Ik dacht: *Wat gebeurt hier in hemelsnaam?* Ik was daar totaal niet op voorbereid. Van binnen begon ik te schelden, maar van buiten probeerde ik zo snel mogelijk de knop om te zetten. Ik had niet vier jaar alles gegeven om mij hierdoor te laten afleiden, dus geen woorden maar daden en gewoon door die rochel heen het water in. Ik tikte uiteindelijk als eerste aan met een wereldrecord. Amy keek ik vanaf dat moment niet meer aan, maar ik heb nadien wel de interviews met

Lees verder op de volgende pagina.

vaak mislukt met vriendjes. Je zoekt herkenbaarheid, maar wilt tegelijkertijd ook niet iemand tegenkomen die op hem lijkt. Daar heb ik echter van geleerd, ook wat de liefde betreft.'

Daten moet voor jou sowieso lastig zijn.

'Daar sla je de spijker op z'n kop. Door het zwemmen kreeg ik ineens het stempel BN'er, iets waarvoor geen cursus bestaat hoe daarmee om te gaan. Ik moest daar in het begin best aan wennen, nu kan ik er beter mee omgaan. Huwelijksaanzoeken van mannen die ik nog nooit heb ontmoet, ontvang ik ook in mijn inbox, maar dat hele online daten is niet zo aan mij besteed. Ik kom liever op de ouderwetse manier iemand tegen met wie ik oogcontact maak, bij wie ik vlinders in mijn buik voel en hoop dat ik hem opnieuw zal tegenkomen. Nu is het vaak: je ziet er leuk uit, dus geef even je nummer. Zo cru.'

Je deed poedelnaakt mee aan het RTL 5-programma

'Adam Zkt. Eva'...

'In eerste instantie riep ik nee omdat ik het programma niet kende, maar toen ik het zag, dacht ik: *Waarom ook eigenlijk niet? Ik stap al mijn hele leven in m'n nakie de sauna binnen en heb jarenlang in niets verhuullende badkleding rondgelopen, dit kan eigenlijk wel.* Mede ook omdat het heel mooi en respectvol werd gemaakt. Natuurlijk was naakt weer een stap verder, maar na al die foute types in mijn leven leek het me wel mooi om op een paradijselijk eiland de man van mijn dromen te ontmoeten. Het was ontzettend eng om zonder kleren op het strand klaar te staan, terwijl twee wildvreemde mannen kwamen aanzwemmen, maar al snel vergat ik de camera's om mij heen omdat de crew mij heel erg om m'n gemak stelde, er uiteraard geen toeristen op dat onbewoonde eiland rondliepen en het nooit te laat is voor de liefde. Bij geen van beide heren zag ik de potentie om verder te gaan, maar het was een unieke ervaring.'

En een drempel overwonnen?

'Het verleggen van m'n grenzen hoort een beetje bij mij. Nieuwe dingen proberen bijvoorbeeld, zoals mijn passies op nog meer manieren inzetten. Na het zwemmen kreeg ik van alles en nog wat aangeboden, zoals een modeshow lopen in Monaco. Superleuk, maar zenuwslapender dan een olympische finale omdat ik daar

minder in mijn element was. Gelukkig leerden de ervaren modellen me hoe ik moest lopen en kijken. Daarnaast heb ik ook enkele programma's mogen presenteren en geef ik presentaties aan bedrijven, omdat sporten en het bedrijfsleven op vele fronten identiek zijn aan elkaar. Daarnaast heeft een agency me nu ingezet als influencer voor Instagram. Een

raar woord, maar zo noemen ze dat nu eenmaal. Het houdt in dat je promotie maakt voor een bedrijf of product, zonder dat het geforceerd is. Op een grappige, speelse manier via social media waardoor het ook nog eens leuk is om naar te kijken. Het gaat ook daadwerkelijk ergens over en het spitst zich niet alleen toe op één bepaalde hoek. Van reizen, beauty, fashion en lifestyle, alles kan.'

En binnen het zwemmen?

'Daarin geef ik zwemclinics. Van kinderen tot BN'ers zoals **RENÉ FROGER** met zijn vrienden, die hun techniek wilden bijspijkeren voor een halve triatlon, tot bejaarden die met deze activiteit even uit het sociale isolement van een tehuis worden getrokken en met een groep zo'n clinic aangaan. Ik vind het leuk om op deze manier betrokken te blijven bij de zwemsport, want hoofdcoach worden zou niets voor mij zijn. Ik ben ooit benaderd om die rol te gaan vervullen bij de Emiraten, maar ik zou daar niet streng genoeg voor kunnen zijn, denk ik. Niet iedere top-

zwemmer is per definitie ook een goede trainer. Net als dat de perfecte trainer ook niet per se een grote zwemcarrière achter zich moet hebben liggen. Kijk naar **JACCO VERHAEREN** of mijn Amerikaanse coach **PAUL BERGEN**. Nooit grote zwemmers geweest, maar uitstekende motivators aan de zijlijn die het beste in mij en anderen naar boven haalden.'

Je bent zo'n tien jaar geleden gestopt, maar hebt nog geen afscheid genomen van het strakke regime.

'Voor 99% natuurlijk wel, maar je doelt natuurlijk op de tijden waarop ik mijn bed uitkom. Tja, ik zou het heerlijk vinden om op zondag eens tot één uur 's middags uit te kunnen slapen, maar het lukt me simpelweg niet. Ik ben jarenlang om half vijf 's ochtends opgestaan om te trainen en te eten, om er vervolgens om negen uur in de avond al weer in te liggen. Het leven is relaxter geworden, maar uitslapen is nog steeds moeilijk. Laatst werd ik pas om half negen wakker en dat

Met Corendon naar *Cyprus*

Corendon vliegt van maart tot november twee keer per week naar de luchthaven in Noord-Cyprus. Op het eiland biedt Corendon een keur aan diverse accommodaties aan. Van driessterrenhotels tot vijfsterren ultra all-inclusive resorts. **Privé** verbleef in het ultra all inclusive Kaya Artemis Hotel, direct gelegen aan het prachtige witte zandstrand

langs de kustlijn van Cyprus of ga een dagje de prachtige cultuur van het eiland verkennen met een gids. De hele vakantie door geweldige excursies doen? Boek dan een excursiereis bij Corendon. Een acht-daagse vakantie naar Cyprus is bij Corendon al te boeken vanaf € 199,- per persoon inclusief retourticket, transfer en verblijf.

Vervolg

Inge de Bruijn

haar op NBC teruggezien, waarin ze maar ongemakkelijk reageerde op dit incident. Later is ze haar sponsors kwijtgeraakt omdat deze zich niet konden identificeren met dit gedrag. Het zegt iets over de sporter, want sport zou juist moeten verbreederen, ondanks het feit dat je de wedstrijd wilt winnen. Je begint allemaal op nul en moet, door hard te trainen en je best te doen, er zelf voor zien te zorgen dat je bovenaan eindigt.'

Wat deed jij als je er helemaal doorheen zat?

'In mijn geval deden anderen juist iets voor mij. Tijdens mijn trainingen in Amerika zat ik er eens helemaal doorheen. Mijn tijden stagneerden, ik was niet vooruit te branden en mijn hele lijf deed pijn. Door de heimwee belde ik uiteindelijk mijn zus op om te vertellen dat ik wilde stoppen en naar huis kwam. Daar kwam echter niets van in. Ze

kwam naar mij, was bij elke training aanwezig en sleepte mij er doorheen. Dat gaf me uiteindelijk de boost om toch door te gaan. Ieder mens loopt een keer tegen het moment aan dat het je allemaal gaat tegenstaan. Om die reden zegde ik bijvoorbeeld ook af voor de Olympische Spelen van 1996 in Atlanta, ondanks het feit dat ik me daarvoor had weten te kwalificeren. Ik had het ticket op zak, maar voelde me op dat moment niet goed genoeg om Nederland te vertegenwoordigen. De motivatie en passie waren weg en dus stond ik volledig achter mijn besluit, anders was ik na die Spelen misschien wel gestopt. Toen ik thuis echter voor de buis de wedstrijd voorbij zag komen waarin ik eigenlijk had moeten deelnemen, heb ik zitten janken. Grote krokodillentranchen, maar iedereen heeft mensen om zich heen nodig op wie je kunt vertrouwen en die je stimuleren. In mijn geval zijn dat mijn moeder en mijn zus. Met die laatste boekte ik een vakantie naar Amerika, waar een bevriende zwemcollega me voorstelde aan de man die uiteindelijk mijn nieuwe succescoach zou worden. Over het lot gesproken. Met zijn hulp transformeerde mijn lichaam langzaam maar zeker

tot een soort *Hulk*, maar dat hoorde er nu eenmaal bij. Net als alle successen die we nadien samen boekten. Uit iets negatiefs kan dus ook iets positiefs komen.'

Tot op het punt dat je ook nu nog in het buitenland wordt aangesproken.

'Dat blijft een rare gewaarwording. Ik besef dat ik veel mensen blij heb kunnen maken met mijn prestaties, maar ik dacht dat het zou wegebben. Het positieve is echter dat ik graag anderen wil helpen en een inspiratie kan zijn voor kinderen en mensen die het beste uit zichzelf willen halen. Van anderen krijg ik geregeld te horen dat het doodzonde is dat het Olympisch Comité of de zwembond geen oud-sporters meer inzetten om hun opgedane kennis en ervaring te delen. Als ze mij daarvoor zouden vragen, zeg ik meteen ja. Sportiviteit, maar ook het mentale aspect en discipline bij trainingen en wedstrijden geef ik graag over aan anderen. Ik heb het allemaal beleefd, maar mijn tijd is geweest. Nu moeten we stappen zetten met de volgende generatie. En dan hopelijk met sporters die nog betere tijden neerzetten dan ik heb gedaan.'